

[Justitsministeren]

Domstolene kan efter dyreværnslovens § 19 under visse betingelser for bestandig eller for et nærmere fastsat tidspunkt frakende den pågældende retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele at beskæftige sig personligt med dyr.

En strafferamme, der går til 2 års fængsel, er en relativt høj strafferamme for en særlov. I nyere lovgivningspraksis er der ikke gennemført strafferammer i særlove, der går højere end 1 års fængsel. Det er næppe sandsynligt, at man i domspraksis vil udnytte en forhøjelse af strafferammen, hvorfor der ikke er anledning til at søge den eksisterende strafferamme forhøjet.

Der vil imidlertid blive lejlighed til at overveje hele spørgsmålet om udformningen af strafbestemmelser og reglerne om frakendelse af retten til at holde dyr i forbindelse med den kommende revision af dyreværnsloven.

Spm. nr. S 1638

Til *ministeren for skatter og afgifter* (7/8 87) af:

Aase Olesen (RV):

»Agter regeringen at tage initiativ til at give medarbejdende ægtefæller selvstændig skattemæssig status med mulighed for at blive partner eller indgå lønaftale, jf. betænkning nr. 1103, april 1987, fra Socialministeriets udvalg om de mindre erhvervsdrivende og den sociale lovgivning?«

Begrundelse

Det i spørgsmålet omtalte udvalg under Socialministeriet har anbefalet, at medarbejdende ægtefællers skattemæssige status ændres, så de får ligeværdig status med andre erhvervsarbejdende. Udvalget foreslår bl.a. (betænkningen side 55), at den medarbejdende ægtefælle får valgmulighed mellem enten at indgå lønaftale eller at blive partner i virksomheden.

Der gøres opmærksom på, at den skattemæssige status danner grundlag for tildeling af sociale ydelser og dagpenge.

En ændring af reglerne som foreslået af udvalget vil tillige skabe ligestilling mellem gifte og ugifte par, der i fællesskab driver en virksomhed.

Svar (13/8 87):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Socialministeren har i forbindelse med udsendelsen af betænkning nr. 1103 om de mindre selvstændige erhvervsdrivende og den sociale lovgivning bedt om mine kommentarer til et forslag, hvorefter medarbejdende ægtefæller kan vælge mellem enten at indgå lønaftale eller at blive partner i virksomheden.

Jeg har redegjort for mine synspunkter i brev af 11. august 1987 til socialministeren og vedlægger derfor en kopi af dette brev.

Som det fremgår af mit svar, bør de problemer, der eventuelt er ved udbetaling af sociale ydelser m.v., ikke løses ved en ændring af skattelovgivningen. Problemerne bør i hvert fald i første omgang søges løst inden for social- og arbejdsmarkedslovgivningen.

Regeringen vil derfor ikke tage initiativ til en ændring af de skattemæssige regler for medarbejdende ægtefæller.

Bilag

Socialminister
Mimi Stilling Jakobsen
Slotsholmgade 6,
1216 København K.

11. august 1987

Kære socialminister.

I brev af 21. juli 1987 har du bedt om mine kommentarer til et forslag om, at medarbejdende ægtefæller får valget mellem enten at indgå en lønaftale med den anden ægtefælle eller at blive partner.

Situationen for de medarbejdende ægtefæller har ofte været drøftet. Efter min opfattelse er det imidlertid vigtigt at gøre sig klart, at der er to helt forskellige spørgsmål, som må vurderes.

For det første er der de skattemæssige regler for medarbejdende ægtefæller, som kan diskuteres. For det andet er der social- og arbejdsmarkedslovgivningen, hvor udbetaling af forskellige ydelser er gjort afhængig af ægtefællens skattemæssige status.

Om den skattemæssige side kan jeg oplyse, at spørgsmålet om en lønaftale mellem ægtefæller har været fremme tidligere i forbindelse med justeringer af reglen om beskatning af medarbejdende ægtefælle, der nu findes i kildeskattelovens § 25 A.